

Tác giả tên thật Nguyễn Văn Trung, thuộc thành phố hai cửa gia đình H.O.,

định cư tại Mỹ theo diện bảo lãnh, hiện cư ngụ tại San Jose. Bài viết của ông kể lại câu chuyện mở đầu gia đình, vợ chồng và hai con, quyết tâm trong 5 năm phải thành công dân Mỹ.

Cách đây hơn năm năm gia đình tôi gói ghém những tình cảm thiêng liêng lên đường sang Mỹ. Trên chuyến bay dài hai mươi mốt tiếng đồng hồ, tôi quay cuồng với bao suy nghĩ, nhớ lại những vì sao đẹp đẽ của non nước mà bao năm mình mong chờ, nhớ lại những phút phút giây vui vẻ của sự sống mà mình sống trải qua.

Non nước Mỹ, đất trời tôi, là một đất nước xa lạ xa quen, mà lại như ở quê hương. Tôi nhớ năm còn mài dũa quần áo trung học trước năm 75, tôi đã đến học và sống ở Mỹ, ngôn ngữ Mỹ. Thời gian, tôi khát khao có một ngày được đi du học ở Mỹ, được nhìn tận mắt non nước Mỹ mà tôi hằng chiêm ngưỡng. Non nước Mỹ trong tôi thời gian là một cái gì đó rất mơ hồ, ví dụ và dự đoán hút. Đến tận bây giờ, tôi rất thích bài quốc ca của non nước Mỹ, mặc dù tôi cũng thích hát bài quốc ca VNCH không kém. Tôi đã từng là thành viên của đội hát quốc ca thời còn học tiểu học suốt ba năm liền. Đến khi có một người bạn tôi đến Mỹ đi hát quốc ca cho các buổi lễ và họp của các cấp chính quyền địa phương, ngoài việc hát quốc ca cho trường mình thì hai đứa bạn tôi. Hơn nữa, tôi đã cố gắng nghe đĩa hát của bài hát, nhưng rất khó. Mà thời gian, cái thời gian xa xưa đó, có một ai mà bắt được đĩa của bài quốc ca non nước Mỹ, đâu phải như bây giờ có lên internet thì cái gì cũng có thể tìm ra. Lúc thì không biết như thế nào thì tôi rành rành. Tôi ngâm nga nó cả ngày và khi chờ đợi trình bày hình có phát bài quốc ca Mỹ là tôi ngâm theo ý chóc, cảm thấy hài lòng vô cùng.

Sau ngày của sự xâm chiếm miền Nam, tôi nhớ lại những ngày qua Mỹ càng cháy bỏng trong tôi. Tìm kiếm một cách để ra đi mà được tự do. Nhà tôi nghèo, cha tôi đang bắt buộc sự giam cầm trong ngục tù "cải tạo", vợ chồng tôi cùng nhau cùng tôi đành phải chờ đợi

c m trôi xa t m tay vì h t kh năng xoay s .

B ng đi m t th i gian, ngày cha tôi đ c v nhà là ngày mà c m c a tôi l i bùng lên đ đ i. S là lúc y đã có nh ng tin hành lang r ng, M s thu x p v i nhà c m quy n VN đ đ a nh ng ng i t "c i t o" trên ba năm đ n M theo đ n H.O. Tôi mong t ng ngày đ chuy n đi M c a cha tôi thành hi n th c. H i ôi! đ n khi chuy n th t c t n hành đ n n i thì m i hay là nh ng đ a con đã có gia đình thì không đ c c u xét. Tôi bu n l m nh ng v n ch a tuy t v ng, vì v n hy v ng m t ngày nào đó cha tôi l i đ đ u k n b o lãnh cho tôi.

Tháng ngày l ng l trôi cho đ n m t ngày m tôi báo tin là s v VN thăm chúng tôi (Cha tôi không v vì, theo l i m tôi, cha tôi th r ng s không bao giờ quay tr l i VN khi mà c ng s n còn đ t ách th ng tr trên quê h ng). Bà không h nói gì v v c bà đã tr thành công dân M cho t n đ n lúc ng i đ i đ n v i tôi l i nhà tôi. Câu đ u tiên bà h i là, có mu n đi M không? -Đi ch sao không, tôi tr l i đ t khoát.

Bà lôi trong xách tay ra m t t gi y đ c in r t đ p, m i nhìn qua, nh ng hoa văn trông gi ng t dollar M nh ng l n h n nh u, bà b o:

- B ng qu c t ch M c a má đó.

Tôi ng m nghĩa t m b ng mà không th nào đ n t n i c m xúc c a mình lúc y. Tôi mân mê nó mãi và th m mong có ngày t m hình c a mình cũng ch m ch trên cái b ng qu c t ch M nh m tôi.

Th i gian ch đ i nh vô t n. T ngày m tôi tr l i n c M và mang theo h s c a gia đình tôi, không lúc nào là tôi không nghĩ đ n cái ngày mình đ c g i tên. Cu c s ng lam lũ hàng ngày cũng không làm tôi quên nghĩ v nó. Có nh ng đêm tôi n m m th y mình đi lang thang trên m t con đ ng l ho c, đ n m t ch đông ng i, tôi ch t nhìn th y hai c t c cao v i hai lá c bay ph n ph t. Lá ba màu xanh, đ , tr ng v i hình nh ng vì sao. Lá còn l i vàng t i v i ba s c n m ngang màu đ . Tôi gi t mình th c g c v i s th n th và t c nu i khôn nguôi.

Th i gian nh vô t n y r i cũng đ n ngày ch m đ t. Sau nh ng ngày v t v vào ra Toà Lãnh S M Sài Gòn, thì ph n th ng cu i cùng là tôi và gia đình đang ng i trên phi c v t đ i đ ng qua M . Tôi đ a m t nhìn v con đang ngh o đ u trên gh ng say. Hai đ a nh l n đ u tiên đi phi c ch c h i khó ch u. C v tôi n a, có khá gì h n, nàg cũng l n đ u tiên b t ch c phi c là gì. Th t bu n c i, chúng tôi r i Vi t Nam mà h u nh không m t ai b u l lòng luy n t c. M t ng i Vi t chính g c mà th y quê h ng quen nh u nh ng không kém ph n xa l .

Quen phong t c t p quán nh ng l v i đ ng l i cai tr và cách hành x c a chính quy n. Quen v i đ ng bào mình nh ng l v i k c m quy n đang hàng ngày nói tr ng thành đ n, lòng lang đ thú. Cho nên, t cái ngày đ n t i tháng t , hàng tr u ng i đã ra đi tìm đ n nh ng đ t n c l nh u quen ít. L ngôn ng , l phong t c t p quán nh ng không h l v i n p s ng văn hoá, nhân b n, dân ch và t do.

Đ n M đ c vài hôm, sau khi tìm h u đ i c ng v nh u m t qua các em tôi, tôi b t đ u đ t ra cho gia đình m t k ho ch năm năm (nghe có v gi ng ngôn t c ng s n). Tôi ng i nh m tính thì, th ng con l n s h c m t năm 12 high school, sau đó là ph i 4 năm college. Vì đám con tôi ch ng đ a nào b t t ng Anh nh u, mà em gái út tôi nói r ng, ph i ch ng y năm thì th ng nh m i đ kh năng ngôn ng đ h c cao h n, theo kinh nghi m c a cô y. Đ a th nh i thì vào l p 8, tính ra đúng năm năm thì cũng v a t nghi p high school và vào đ i h c. Vào đ i h c M thì cũng có th là chúng s r i gia đình đi xa đ tìm nh ng tr ng mà chúng thích đ theo h c. V y thì, đúng năm năm theo lu t c a n c M , m i thành viên trong gia đình tôi ph i thi đ u và tr thành công dân M tr c khi các con tôi vào đ i h c.

Có l s ng v i b n c ng s n bao nhiêu năm cũng làm tôi l y cái k u, s ng đâu nh p h kh u đó cho ch c ăn. Hai đ a con tôi thì không nói làm gì, chúng có th b t k p ngôn ng m i không

lâu. Hai chúng tôi thì khác, tôi tuy có học Anh ngữ ở trường trung học, nhưng chữ nghĩa cũng đã trôi chảy qua mấy chục năm lẫn lộn với cuộc sống. Tôi nhớ là vợ tôi, nàng chồng bít tít chữ tiếng Anh bởn đởn, mà hai chúng tôi đi u đã gần 50 năm rồi. "Có thể có mấy chữ đơn giản", làm gì thì làm, trường có mấy người không công việc gì đó để sinh sống cái đã.

Sau một tháng, tôi gửi đi mấy nh bởn lái xe và kiếm được việc làm trong một hãng. Vợ tôi, sau khi chồng tìm kiếm rồi thì cũng đành chấp nhận chân rửa chén trong một tiệm fast food Việt Nam. Tôi cùng vợ ghi danh vào học trường ESL cho người lạ vào ban đêm. Ngày đi làm, tôi đi học, nhớ lúc nghe giảng trong lớp học cũng dễ mà theo. Ngày qua tháng lại, chữ còn chút, nhưng dần dà cũng mất dần cái tai để nghe, hiểu được cái gì thì nói một vài câu chào hỏi. Tôi thì thì học tiếng vợ thì vợ thì học. Cả ngày nàng phải quần quật trên mấy tiếng đồng hồ thì m, tôi đi học về cái vợ Anh ngữ bởn không, nàng đâm ra chán nản vô cùng.

Tôi suy nghĩ một đêm, đi u này chữ có học năm năm cái tôi tiêu là cái chữ. Nàng mà học chữ là coi như thất bại của mình. Cuộc cùng tôi phải trở thành thầy giáo bít tít cái nàng. Tôi lập ra một chương trình để bít tít cho học trò để bít tít cái tôi. Sau một ngày viết, tôi đi n khi hai vợ chồng lên giường là lúc tôi ôn bài cho vợ tôi. Vợ tôi trả bài tôi không trả bài đâu đâu y hé! Ban đầu tôi dạy nàng tập để 24 chữ cái. Mỗi ngày tôi chỉ dạy có ba bốn chữ, viết mà phải một học sáu tháng nàng mới được rành 24 chữ cái, vì thất bại, phải vì công việc chữ làm quá nặng nề, phải thì nàng cũng học có nhớ thì thôi. Nhớ đêm để tiếng nói xu hướng tôi hỏi, A là...? Nàng trả lời, áy. B là...? Nàng thì p, bi. C là... không thấy trả lời, tôi quay sang nhìn để thấy nàng nhảm một người say.

Vợ tôi đi n trường ESL cũng là đi n để học chữ nào hay chữ gì, chữ thất bại mấy năm đi u nàng học tiếng gì. Học bao giờ nàng lên lớp trên, cái học hoài mà không xong. Mỗi học, trường dạy gì tôi không cần biết, nhà tôi cứ theo chương trình của tôi. Để cái "học trò" của tôi rất siêng học. Sáng nào nàng cũng bít tít tôi học chữ nàng dạy sẽ ôn bài trước khi đi làm. Lúc nào rảnh, tôi tập cho nàng hát bài quốc ca Mỹ để nhảm. Học tiếng Anh thì chữ m nhớ học là nàng học thuộc bài quốc ca rất nhanh. Chữ thất bại nhưng đi sinh hoạt tiếng đồng hồ, học chào quốc gia là hai vợ chồng tôi thì nhau hát thất bại theo máy phát làm mấy người chung quanh quay lại nhìn. Chữ học nghĩ rồi, sao hai tên mít này thuộc quốc ca Mỹ đi n thất bại.

Ngày qua ngày, mấy đứa con thất bại, cô học trò để bít tít cũng bít tít để nói được một vài câu, để viết được vài dòng. Ngày tôi vào học trường college là nàng cũng bít tít để lên lớp. Tôi đi nghĩa cho nàng tiếng câu tiếng chữ và tiếng câu trúc, văn phạm. Nàng cũng chuyên rửa chén rửa chén tiệm ăn sang làm babysister. Tiếng có thể để đi một nh nh tiếng tôi thì tăng, nhà viết để sống.

Tôi lúc chuyên qua làm cô trông trẻ, nàng rảnh rỗi học nên dành nhớ thì thôi học cho việc học. Cô học trò của tôi chăm học để các thầy cô ESL ai cũng thấy thất bại. Chữ tiếng nàng học có thể gian để tập xúc nhớ với người Mỹ nên nghe nói viết còn kém lắm.

Thầy gian trôi nhanh! Để năm thất bại để thêm vài tháng thì vợ tôi chuyên học qua học chữ tiếng trình luyện thì quốc gia. Ngoài học trường trung tâm dành cho người lạ vào chính phủ, nàng còn theo các lớp học tiếng viết và nhà thất bại Tin Lành do các thiện nguyện viên người Mỹ nhớ nói tiếng Việt rất giỏi phải trách. Các lớp này tập trung học vào các ngày thất bại và Chủ Nhật. Để tôi viết thì bài học quốc gia không khó tí nào, nhưng vì tôi không biết lái xe nên tôi đành theo nàng để các lớp quốc gia vào cuộc tuần để thất bại.

Các lớp học tiếng viết hay nhà thất bại Tin Lành rất là vui, để bít tít là lớp nhà thất bại Tin Lành. Các thiện nguyện viên người Mỹ còn rất trẻ và rất thất bại thất bại. Họ rất kiên nhẫn giỏi thích các câu hỏi và các câu trả lời trong bài học quốc gia thất bại. Đa số các người đi học là bà con người Việt rất tuấn và mấy sang Mỹ nên trình để tiếng Anh rất thất bại. Nhớ câu phải học để học rồi nhớ hiểu n mà các chữ viết chữ nghe ra. Các thiện nguyện viên chia lớp quốc gia ra làm hai học,

h ng m i h c và h ng đã h c lâu. H ng m i h c thì p đ c và tr i i ng câu theo s h ng đ n c a thi n nguy n viên. H ng đã h c lâu thì th c p ph ng v n v i nh u thi n nguy n viên ng i M , ai đã n p đ n và có ngày h n thì u tiên cho th c p tr c.

Ban đ u v tôi vào p m i h c, tôi cũng vào theo. Ng i đ c m y ngày chán quá tôi bò lên p th c p. Ng i p th c p m t thi gian chán quá tôi ra hành lang tán dóc v i m y ông ch ng cùng hoàn c nh nh tôi, y th mà cũng h c đ c nh u đ u hay. Nh đ n p qu c ch này mà tôi b t đ c nh ng thông tin quý báu v chuy n thi qu c ch. Nào là cách n p đ n ra sao, n i nào nh n làm đ n m n phí, th i gian ch đ i đ đ c lãn tay, ph ng v n là bao nhiêu v.v...

G n nh tu n nào cũng có vài ng i thi đ u qu c ch, h tr i i p h c mang theo quà bánh đ đãi nh ng ng i ch a thi và nói i kinh nghi m h đã tr i qua trong ngày ph ng v n. Nh ng lúc này p h c h u nh tan v vì các h c viên lao ra kh i p, vây quanh nh ng thuy t trình viên m t mà y ng r , v a ăn bánh k o v a ng nghe các "tân khoa qu c ch" say s a k v cu c thi. Th ng chúng tôi hay ch c nh ng ng i này v i nh ng câu nh : " Ê, đ u qu c ch r i có v VN c i v bé không cha?". Hay: "Bây gi thành tóc vàng m t xanh r i đ ng quên i còn i nghe". Đây là nh ng gi phút vui nh t c a p h c qu c ch. Nh ng lâu lâu cũng có ng i thi r t. Tr i i p h c, h nghe nh ng i an i đ ng viên c a b n h c. L i có đ p cho nh u quân s tr ngh i v n, phân tích, "Ông r t vì...", "bà b nó đ u i ra vì...", "ông nên nh v y, bà nên nh kia...", th t là vui! Ngày nào đ n p cũng có thông báo, mai ng i này thi, m t ch này đi ph ng v n thì c b n xúm i "chúc lành", còn h n ngày x a đi v t biên c u tai qua n n kh i.

V tôi h c h ng m i vào đ c vài tháng thì chuy n qua th s c v i p th c p ph ng v n. M y tháng qua, ngày nào nàng cũng m b ng nghe cho quen tai. Sáng t i gi r nh là nàng lôi câu h i đ p ra đ c nghêu ngao. Đ c xong thì ng i p v i t i i ng câu h i và câu tr i i cho đ n khi nhu n nhuy n. Nàng còn b t tôi ph i dò bài m i khi th y tôi ng i h i r nh r i. Chao ôi! Cái m ng tôi ph i lo đ bài v tr ng i còn ph i lo cho cô h c trò "đ y quy n c " này n a cũng mu n b h i tai. Nói v y nh ng tôi r t vui vì kh năng k ho ch năm năm c a mình có th thành công mà không c n ph i treo băng rôn kh u hi u gi nh b n c ng s n, băng rôn kh u hi u c "to đùng" mà k ho ch năm năm c v n đ v n i không xong.

Đ n lúc đ năm đ tháng, tôi đ n văn phòng giúp đ nh ng ng i nh p c làm h s thi qu c ch mà không tính l phí. G i h s đi xong, i là nh ng ngày h i h p đ i gi y g i đi lãn tay. Lãn tay xong i h i h p đ i gi y báo ngày đi ph ng v n. Trong th i gian đó, tôi b t đ u chăm chú vào các cu c th c p ph ng v n h n. Ban đ u, tôi ng i đ i đ thính, chăm chú nghe thi n nguy n viên h i r i th m tr i i, r i so sánh v i câu tr i i c a ng viên, nh v y, tôi thu c bài mà không c n h c nhà. Khi g n đ n ngày ph ng v n, tôi m i b t đ u tham gia th c p th t s đ làm quen v i cách ng x trong khi ph ng v n. Còn v tôi, bu i h c nào nàng cũng tham gia th c p. Khi nàng lên th c p thì tôi ng i ng nghe, ghi chép nh ng gì còn v p váp c a nàng r i v nhà đ em ra rút t a kinh nghi m. Nh v y, nàng t n b tr ng th y.

Tháng cu i cùng tr c ngày ph ng v n chính th c, nàng tr thành m t trong các ng viên nh u tr i n v ng nh t c a p qu c ch. Các thi n nguy n viên ng i M g p tôi lúc nào cũng m c, " She's the best". V y ch lúc nào tôi cũng ph p ph ng, vì nh nh u ng i thi r t v c phao lên, "hay không b ng hên". H nói r ng, vào thi g p ph i nhân viên s di trú nào, l may hôm qua ông y b v cho ra rìa, ho c bà y v a b "m t s g o", th y nh r ng đ p ph i v c a. Đúng sai thì ch a b t, "đ n tr ng ai có qua c u m i hay", cho nên tôi v n ngày đêm kh n vái cho ông th n may g c a nhà tôi.

□

M p h s đ c hai tu n thì c gia đình tôi cùng đi lẫn tay m t t. Ba tu n sau thì nh n đ c gi y h n ph ng v n cùng m t ngày nh ng khác gi . Mãi đ n tu n cu i cùng tr c ngày ph ng v n các con tôi m i b t đ u gi bài ra h c. Đúng ra chúng ch đ c qua cho b t, ch nh chúng nói, n i nghe m ra r gào bài t lâu nay là đ thu c. Cái chúng c n là thu c ngày sinh tháng đ c a m i ng i trong gia đình cùng các s an sinh xã h i, s th xanh v.v... Bu i h c cu i cùng tr c ngày ph ng v n, c p qu c t ch i t n hành th t c "ban ph c lành" cho chúng tôi. Chúng tôi đi thi mà c nh ch n binh ra m t tr n, t ng ng i chúc lành và h n ngày tr v v i ch n th ng vinh quang.

Ngày đi thi gia đình tôi đi n đ th t m t. H n 10 gi nh ng đã chu n b t lúc 6 gi sáng. Tôi k m tra t t c gi y t ph i mang theo cho t ng ng i. Gi xu t hành c b n lên xe, hai đ a con tôi thì c i nói lung tung vô t t. V ch ng tôi im t ng thì th m nguy n xin. Đ n n i, chúng tôi vào c ng làm th t c k m tra an ninh r i vào phòng ch . Phòng đ i ch ng r ng là bao nh ng ng i ch cũng th a th t, nét m t ai cũng căng th ng. C phòng im phăng ph c đ n n i t ng s t so t c a gi y t nghe cũng rõ. Tôi ng i thì th m van vái, mong cho v con mình g p đ c ng i ph ng v n "đ th ng".

H i còn đi h c p qu c t ch, kinh ngh m c a nh ng ng i đã qua k thi đ u nói, g p M tr ng ho c M đ n là t nh t, vì h nói đ nghe mà t i r t t ch s đ u dàng. T nh t là g p ph i nhân viên ng i Vi t, tôi không h u vì sao g p ai cũng nói, ng i Vi t là khó ch u nh t (?). Th i gian ch đ i lâu và căng th ng nh ng i ch nghe toà tuyên án. C m i t n cánh c a m ra, m t nhân viên b c ra g i tên là tôi t i ch m chú nhìn. V á m nh v i t i ng i đi tr c, tôi t c r khi m t nhân viên ng i M b c ra mà không g i ai trong nhà mình. Trái t i, tôi th phào nh nh m khi m t g ng m t Á châu thò ra đ c m t cái tên xa t nào đó.

Gi h n qua đã 30 phút mà ch a m t ai trong gia đình tôi đ c g i, tôi n m ch t tay v tôi, v a đ đ ng viên vàng v a t tr n an mình. Đ t ng t tên con gái tôi đ c x ng lên, tôi gi t mình nhìn ng i đ ang c m p h s trên tay đ ng đó, anh ta có dáng v dân Nam M . Cũng t m đ c, tôi th m nghĩ. Ch a đ y 10 phút con gái tôi tr ra nh n m ng c i gi ngón tay cái lên tr i. M t c c đá r t kh i vai tôi.

Cánh c a s hai m ra, tên v tôi vang lên, m t nhân viên M tr ng còn r t tr đ a m t nhìn ch đ i. V tôi gi t mình b t đ y, b c lên. Hên r i, tôi t nh . L n ngay đó m t nhân viên có g ng m t gi ng Hàn qu c kêu tên con trai tôi. Chà, ch ng b t cô này ra sao, tôi kh nói, h i h p nhìn theo dáng c a con mình. M i l m phút sau v tôi b c ra gi tay chào tôi c i r ng r . Thêm m t hòn đá lẫn xu ng, nh tênh!

Ch a k p th y con trai b c ra thì tên tôi đ c g i. Đ ng c a là m t anh chàng m đ n to nh h pháp. Tôi b c lên nh n m ng c i c u tài, good morning. Anh chàng da đen chìa t p h s ch cho tôi dòng ch trên cùng r i h i:

- Ph i tên anh đây không?

- Vâng ph i, th a ông. Tôi tr t i.

Anh chàng quay t ng: "theo tôi". R i b t đ u t đây cho đ n lúc đ n tôi vào phòng c a anh ta, anh nói liên tu b t t n. Tôi cũng b t t ng i M đ n h nói nh u và nói r t nhanh. Dù sao, đã có chu n b nên tôi cũng không y gì làm b t ng . Tôi t ng t theo sau, c gi ng nghe th anh ta nói gì. Th t ra tôi cũng ch h u đ c ch ng 70%. Vào t i phòng, th y tôi ch ng h gi anh ta đ t ng t quay t i h i t n: "Do you understand me?". Tôi v i đ p: "I do understand you, sir". Anh ta m m c i: "Good". Anh ta b o tôi đ c t i tuyên th , m i tôi ng i r i b t đ u h i v lý t ch cá nhân. C m t cái form N400 có đ n h n trăm câu h i thì g n nh anh ta h i h t. Đ c cái là anh ta g n nh đ c câu tr t i và ch thêm ch "right?" đ ng sau. Công v c c a tôi ch là, "yes, sir" ho c "No, sir", thành ra tuy h i nh u nh ng ch t n m y phút là xong. Bu ng m t câu:

"very good", anh ta tĩ p:

- Bãy gĩ tĩ hĩ anh sáu câu ĩ ch sĩ , nĩ u anh trĩ ĩ ĩ đĩng hĩ t thĩ anh đĩ u. Nĩ u khĩng, tĩ sĩ hĩ ĩ anh bĩ n câu nĩ a, bĩ ng lĩng khĩng?

Tĩ ĩ ĩ "Yes, sir". Xĩng phĩ n ĩ ch sĩ , anh ta đĩ a tĩ mĩ t ĩ gĩ y bĩ o đĩ c mĩ t câu nào trĩng đĩ cũng đĩ c. Tĩ cĩ gĩ ng đĩ c thĩ t rĩ rĩng. Anh ta ĩ y ĩ ĩ gĩ y và phĩ vĩo trĩn gĩc chĩ "Good".

Đĩ a mĩ t ĩ gĩ y khĩc, anh ta bĩ o:

- Tĩ đĩ c mĩ t câu, anh ĩ ng nghe cĩ n thĩ n và vĩ t ĩ ĩ nghe.

Tĩ ĩ ĩ "Yes, sir". Xĩng phĩ n chĩnh ĩ , anh Mĩ đĩn thĩu ĩ ĩ gĩ y, phĩ vĩo "Good" ĩ ĩ cĩ t vĩo hĩ sĩ . Anh ta ĩ m ĩ ng chĩ ng nĩi nĩng ĩ, quay ĩ ĩ y trĩn kĩ mĩ t chĩ ng hĩ sĩ thĩ t dĩa đĩ t trĩ c mĩ t. ĩ n gĩ ĩ ng trĩng, anh ta xem xĩt. Lũc nãy tĩ mĩ ĩ nhĩ n ra đĩ là hĩ sĩ cĩ a tĩ nĩ p khi làm thĩ ĩ c xuĩ t cĩ nh. Cĩ đĩ cĩ gĩ y ĩ bĩ o trĩ tĩi chĩnh, khĩi sinh, v.v... Tĩ hĩ ĩ hĩ p vĩ cũng, chĩ ng hĩ u cĩi anh chĩng da đĩn nãy muĩ n tĩm cĩi ĩ trĩng đĩ. Nhĩ tĩi nghe kĩ ĩ ĩ, sau khi pass cĩc phĩ n thĩ thĩ nhĩn viĩn hĩ sĩ chĩc mĩ ng ĩ ĩ bĩ t kĩ tĩn trĩn hai ĩ m hĩnh là xĩng. ĩ ĩ u cĩ ĩ trĩ c trĩ c trĩng hĩ sĩ cĩ a tĩi sao? Vĩi phĩt trĩi qua trĩng ĩ m ĩ ng, thĩnh ĩĩnh anh ta ngĩ c ĩ ĩ hĩ tĩ: ĩ - Bĩn Vĩ t Nam anh làm quĩ n ĩĩ nhĩ hĩng hĩ ?

Tĩ gĩ t đĩ u:

ĩ - Yes, sir.

- Good, anh ta gĩ t gũ, thĩi kĩ vĩo đĩy đĩ. Anh ta chĩi ra cho tĩi hai ĩ m hĩnh.

Thĩ phĩo nhĩ nhĩ m tĩi cĩ m bĩt kĩ ĩĩ ĩ a. Anh ta đĩ ng đĩ y, phĩn: "Done, you can go, congratulation!".

Tĩ vĩ ĩ cĩm ĩ n và ĩ ĩ phĩng trĩng nĩ m hĩn hoĩn khĩ ĩ .

Bĩ c ra khĩ ĩ cĩnh cĩ a tĩi đĩ thĩ y cĩ nhĩ tĩ ngĩ ĩ đĩ đĩ a mĩ t nhĩn dĩ hĩ ĩ. Tĩ mĩ mĩ cĩ ĩ ĩ khĩ gĩ t đĩ u nhĩn thĩ ng con trĩi. Nĩ cũng gĩ t đĩ u cĩ ĩ ĩ ĩ đĩp ĩ ĩ. Thĩ là xĩng, kĩ hoĩ ch nĩm nĩm cĩ a tĩi đĩ "thĩnh cĩng vĩ đĩ ĩ". Ý quĩn, ĩ ĩ quĩn dũng khĩ u hĩ u "nĩ " cĩ a bĩc và đĩ ng. Tĩ mĩ ng nhĩ mĩ cĩ , nhĩ ng vĩ đĩng ĩ trĩng phĩng đĩ ĩ cĩ a Sĩ Di Trĩ nĩn tĩ khĩng thĩ hĩt tĩĩng ĩĩn và ĩm hĩn vĩ con đĩ cĩ c. Cĩ nhĩ tĩi ĩ c đĩ c kĩo nhĩu ra khĩ ĩ phĩng đĩ ĩ. Vĩ a ra parking, tĩi mĩc phĩn gĩ ĩ vĩ bĩo tĩn ngay cho cha mĩ tĩi. Nghe tĩn cĩ nhĩ thĩ đĩ u, mĩ ĩ tĩi hĩt ĩĩn trĩng đĩ n thĩi ĩ:

-Chĩc mĩ ng, chĩc mĩ ng, cĩm ĩ n Chũa, cĩm ĩ n nĩ c Mĩ . Tao cĩ u nguyĩ n sũ t ĩ sĩng ĩ ĩ gĩ . Cĩm ĩ n, cĩm ĩ n...

Thĩ y bĩ mĩ ng quĩ tĩi nhĩ c:

- Thĩi mĩ đĩ ng hĩt ĩĩn nĩ a, cĩ ĩ vĩ nhĩ hĩ n hay, coi chĩ ng mĩ la quĩ tĩ xuĩ ng nhĩ đĩ.

Trĩn đĩ ng vĩ nhĩ, ĩĩ đĩnh tĩi vui nhĩ trũng sĩ . Tĩi cĩ m tay vĩ tĩi nĩ nh mĩ t câu, em quĩ gĩ ĩ. Vĩ tĩi cĩ ĩ, cũng nhĩ anh.

Thĩ bĩ y tuĩ n đĩ, tĩi và vĩ ĩ ĩ mĩ quĩ bĩnh vĩo ĩ p quĩ c ĩ ch đĩ trĩ nĩ bĩ y ĩĩu. Cĩ ĩ p quĩ c ĩ ch vĩy quĩnh chĩc mĩ ng và hĩ ĩ hĩn kĩnh ĩĩĩm. Thĩi thĩ tha hĩ cho vĩ tĩi đĩ c mĩ t bĩ a làm gĩ ng viĩn thuyĩ t trĩnh. Thĩ y nĩng vui tĩi cũng mĩ ng quĩ đĩ ĩ. Chĩ ng bĩ bao thĩng nĩng nĩng thĩ c sĩ m ngĩ khuyĩ.

Thĩ đĩ u quĩ c ĩ ch xĩng vĩ n chĩ a hĩ t lo. Kĩnh ĩĩĩĩ m cho bĩ t đĩ n khi nĩo tũyĩn thĩ , nĩ m bĩ ng quĩ c ĩ ch trĩng tay mĩ ĩ là chĩ c trĩm phĩ n trĩm. Thĩ ĩ ng thĩ chĩ vĩi tuĩ n hoĩ c mĩ t thĩng là cĩ ĩĩ y gĩ ĩ tũyĩn thĩ . Nhĩ ng cĩ nhĩ u ngĩ ĩ ĩ khĩng hĩ u vĩ sao mĩ sau khi đĩ u quĩ c ĩ ch cĩ mĩ y thĩng vĩ n khĩng nhĩ n đĩ c ĩ gĩ y bĩo. Thĩ m chĩ cĩ ngĩ ĩ ĩ gĩ n cĩ nĩm. Ngĩ ĩ ĩ nĩi thĩ nĩy kĩ nĩi thĩ ĩĩa chĩ ng bĩ t đĩu mĩ ĩ n. Tĩi ĩ ĩ ngĩy đĩm mĩng ngĩng nhĩ con ngĩng mĩ đĩ chĩ vĩ . Hai tuĩ n sau gĩ y bĩo vĩ , nhĩ ng chĩ cĩ tĩn hai đĩ a con tĩi. Hĩ ĩ thĩ t vĩ ng nhĩ ng nhĩ thĩ cũng là an ĩ ĩ.

Rĩn chĩ hoĩi vĩ n chĩ a thĩ y thĩ cĩ a hai vĩ chĩ ng, ĩ ĩ ngĩy tũyĩn thĩ tĩi đĩnh phĩ ĩ đĩ đĩ thĩnh

cho tä tuyên thä cä hai đä a con. Hai đä a thä tä hä i đä c tuyên thä trong phòng hä i cä a Sä Di Trä chä không phä i đä n thành phä Campbell nhä mä y ngä i tä quen. Buä i tä chä khoä ng tám chín chä c ngä i tham đä và đä n ra chä a đä y nä a tä ng đä ng hä. Trong khi tä nhà hát tä i thành phä Campbell, mä t tä tuyên thä quy tä cä ngàn ngä i là thä ng và cũng kéo dài khoä ng mä t tä ng. Đó là theo tä i kä i cä a nhä ng ngä i tä quen. Buä i tä tuy ngä n nhä ng không kém phä n trang trä ng. Thân nhân đä c sä p xä p ngä i nhä ng hàng ghä phía sau và mang máy chä p hình đä ghi tä i nhä ng giây phút tä ch sä cä a mình. Tôi ngä i yên tä ng quan sát buä i tä và nhä ng cä m xúc trên khuôn mä t nhä ng ngä i tham đä. Hä đä sä c dân và màu da nhä ng gä đä hä đä trä thành mä t dân tä c. Hä cä m lá cä Mä vä i ánh mä t hân hoan, mä ng hä vang lên nhä ng tä i thä trung thành đä y nhä t huyä t. Tôi sung sä ng nhìn hai đä a con mình, gä đä trä thành công dân Mä. Thä m mong chúng thành tài đä trä n cho đä t nä c đä cä u mang.

Hình nhä con đä ng nào cũng phä i có chút tä gà, gai góc cho thêm thú vä. Mä i đä n cä tuä n sau ngày con tôi tuyên thä tôi mä i nhä n đä c gä y báo cä a tôi. Nhä ng đä träu ngä i, gä y tuyên thä cä a vä tôi vä n phiäu tä c phä ng nào. Hai vä chä ng nhìn nhau cä i mà nhä mä u. Sä chä mong ai có qua rä i mä i bä t. Lä a nhä đä t trong lòng, đä m ngä cũng không yên. Mä i đä n hai tuä n sau nä a thä vä tôi mä i tä i. Tôi mä ng quá lao vào nhà ô m vä, nä đä i tä c đä nghe em! Tính ra phä i gä n hai tháng sau, tä ngày đä u quä c tä ch, cä bä n ngä i i nhà tôi mä i nhä n đä gä y báo và theo ngày ghi trên gä y thì phä i gä n ba tháng cä nhà tôi mä i hoàn toàn bä n thành "mä i tä xanh". Lä n này hai vä chä ng tôi phä i đä n thành phä Campbell đä tuyên thä. Nhä ng mà, đä i vä i tôi, Campbell chä có đä xa tä n Washington đä đä c trä thành công dân Mä tôi cũng đä. Hai vä chä ng tôi vui mä ng chä đä i ngày trä ng đä i cä a mình.

Ngày G đä n, Hai vä chä ng tôi đä n thä t kä ng, hân hoan lên đä ng đä tuyên thä trä thành công dân mä t đä t nä c vä đä i. Chúng tôi đä n trä c cä gä n hai tä ng đä ng hä. Trä i thä t đä p, trong xanh và mát đä u. Đä có lát đä các vài ngä i đä n trä c chúng tôi, ai nä y đä u tä i vä háo hä c và tä i vui. Thä y chúng tôi bä c đä n đä "get line" hä mä m cä i chào "good morning" nhä đä quen nhau tä trä c. Vài ngä i i rao bán nhä ng tä m bä đä c trang trí hoä c bä c da đä gä n bä ng quä c tä ch. Càng ngày thiên hä đä n càng đäng, đä mä i sä c dân.

Đúng gä i, chúng tôi đä c nhân viên sä di trú kä m tra gä y mä i, thä xanh, và ghi sä ghä sä ngä i trong hä i trä ng. Sau đó tä ng ngä i theo hàng cä a mình tä tä n vào hä i trä ng. Sau khi mä i ngä i đä an vä, nhân viên sä di trú lên sân khä u đä c tä i chúc mä ng. Tä p đä n là nhân viên cä a quä n hä t lên phä bä n cách thä c ghi danh bä u cä. Sau đó, nhân viên Sä Di Trä gä i thì u các công dân đä mä i quä c gia trên thä gä i đäng có mä t đä tuyên thä trä thành công dân Mä hôm nay. Tên các quä c gia đä c xä ng lên tä vä n A đä n vä n V là cuä i cùng. Nghe tên quä c gia mình thì ngä i i quä c gia đó đä ng lên trình đä n. Có 64 quä c gia tä cä. Phä n xúc đä ng nhä t là khi cä hä i trä ng cùng đä ng lên hát quä c ca Mä. Kä thuä c ngä i không nhä ng ai ai cũng đä t bàn tay trên trái tim mình và chép mä ng theo bài quä c ca. Không khí trang nghiêm đä n tä. Bài quä c ca vä a đä t là tä ng pháo tay chä t bùng lên rä n rä. Ôi! giây phút quan trä ng cä a mä t ngä i i nhä p cä, chúng tôi cùng nhau đä c tä i tuyên thä trung thành vä i nä c Mä. Chúng tôi, nay dù khác màu da và ngôn ngä, nhä ng đä trä thành con dân cä a cùng mä t tä quä c. Đó là Hä p Chä ng Quä c Hoa Kä. Khi đä c câu đä i khä i tuyên bä rä ng, mình thä tä bä sä trung thành vä i bä t cä quyä n tä c hoä c chính quyä n quä c gia nào mà mình đä ng là công dân, thì tôi đä c to nhä t. Tôi tin rä ng, trong sä các ngä i i nhä p cä đä c trä thành công dân Mä hôm nay, có mä t sä ngä i i vä n ít nhä u luyä n tä c vä quä c gia cũ cä a mình nhä Pháp, Anh v.v... Nhä ng vä i tôi, đä c tuyên bä t bä sä trung thành vä i chính quyä n "xã nghĩa VN" mà tä lâu nay tôi bä buä c làm công dân thì hôm nay đúng là ngày hä nh phúc nhä t. Vì tôi đä ng là công dân nä c Vä t Nam Cä ng Hoà rä i bä làm công dân cái gä i là "cä ng hoà xã nghĩa" gä i đó là ngoài ý muä n chä bä. Dù trä thành công dân Mä

Khóch Năm Năm

Tác Giả: Nguy&#n V&#e T&#e

Thứ Bảy, 12 Tháng 9 Năm 2009 15:56

nh&#ng t&#o l&#u&#n l&#u&#n ngh&#i m&#i nh&#i l&#a ng&#&#i Vi&#t Nam, nh&#ng nh&#t đ&# nh&#&#ng ph&#i l&#a c&#ng d&#n c&#a n&#&#c "Vi&#t Nam x&# ngh&#". Cu&#i l&# t&#y&#n th&# l&# đ&# n ph&# n nh&# n b&# ng qu&# c t&# ch.

Th&# đ&#y, sau bao nhi&#u n&#m tr&#i ch&# đ&#i, gi&# đ&#y l&# m h&#nh c&#a t&#o đ&# n&# m đ&#ng ho&#ng tr&#n t&# m b&# ng qu&# c t&# ch M&# nh&# t&#o h&# ng ao &#&#c. Kh&# hóch n&#m n&#m c&#a t&#o đ&# "ho&#n th&#nh xu&#t s&#c đ&#ng nh&# ch&# ti&#u đ&# đ&# ra".

Ho&#n h&# n&#&#c M&# , ho&#n h&# s&# n&# l&# c c&#a to&#n th&# th&#nh vi&#n gia đ&#nh t&#o, nh&#t l&#a ho&#n h&# v&# t&#o, ng&#&#i đ&# đ&#a kh&# hóch n&#m n&#m c&#a t&#o đ&# n th&# ng l&#i sau c&#ng: c&# nh&#a tr&# th&#nh c&#ng d&#n M&# !

&#

&#